

Krażek

## Wieczorna piosenka o domu

|                                         |                  |
|-----------------------------------------|------------------|
| Gdzieś między wschodem a zachodem myśli | e a <sup>7</sup> |
| Przy zakurzonej pięciolinii drogi       | e a <sup>7</sup> |
| Gdzie czas uwiązał w pajęczynie liści   | C e              |
| Stoi dom jak klucz wiolinowy            | C H <sup>7</sup> |

|                                       |                  |
|---------------------------------------|------------------|
| Zzieleniałe ze starości ściany        | e a <sup>7</sup> |
| Dach zwalony pod ciężarem wichrów     | e a <sup>7</sup> |
| W pustych oknach w porzuconym dzbanie | C e              |
| Szary kurz doczekać chce świtu        | C H <sup>7</sup> |

|                                           |                                   |
|-------------------------------------------|-----------------------------------|
| Czy pamiętasz stary domu swoją młodość    | e                                 |
| Siekierami cieśli ściany wyrzeźbione      | a                                 |
| Czy pamiętasz jeszcze radość daną ludziom | C                                 |
| Co uciekli się pod twą obronę             | H <sup>7</sup> / H <sup>7</sup> e |

|                                             |                  |
|---------------------------------------------|------------------|
| Przed stu laty gdy wzniesiono cię na chwałę | e a <sup>7</sup> |
| Gdy ozdobą byłeś wszystkim innym domom      | e a <sup>7</sup> |
| Bujna grzywa twego słomianego dachu         | C e              |
| Wskazywała wędrującym dalszą drogę          | C H <sup>7</sup> |

|                                            |                  |
|--------------------------------------------|------------------|
| Twoje wnętrza rozbrzmiewały ludzkim gwarem | e a <sup>7</sup> |
| Przeżywałeś ludzkie troski ludzką radość   | e a <sup>7</sup> |
| I największym jaki złożyć mogłeś darem     | C e              |
| Był twój chłód w upale twoje ciepło zimą   | C H <sup>7</sup> |

|                                           |                                   |
|-------------------------------------------|-----------------------------------|
| Czy pamiętasz stary domu swoją młodość    | e                                 |
| Siekierami cieśli ściany wyrzeźbione      | a                                 |
| Czy pamiętasz jeszcze radość daną ludziom | C                                 |
| Co uciekli się pod twą obronę             | H <sup>7</sup> / H <sup>7</sup> e |

|                                               |                  |
|-----------------------------------------------|------------------|
| Może kiedyś gdy włóczęgą utrudzony            | e a <sup>7</sup> |
| Kiedy lata zażądają odpoczynku                | e a <sup>7</sup> |
| Znajdę cień twój rozciągnięty w poprzek drogi | C e              |
| I usiądę by odpocząć na twej przyzbie         | C H <sup>7</sup> |

|                                                 |                  |
|-------------------------------------------------|------------------|
| Może noc namówi mnie bym został dłużej          | e a <sup>7</sup> |
| A ty przyjmiesz mnie gościnnie w swoich progach | e a <sup>7</sup> |
| I zamieszkam z tobą tak jak kiedyś ludzie       | C e              |
| I zostanę i nie pójdę w dalszą drogę            | C H <sup>7</sup> |

|                                             |                                   |
|---------------------------------------------|-----------------------------------|
| I przeżyjesz stary domu drugą młodość       | e                                 |
| I ożyją znowuż ściany wyrzeźbione           | a                                 |
| I jak dawniej dawać będziesz radość ludziom | C                                 |
| Co uciekną się pod twą obronę               | H <sup>7</sup> / H <sup>7</sup> e |